Ankenævnet *for* Forsikring

Den 7. oktober 2026 blev i sag nr. 105065:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Concordia Forsikring as
Tietgens Alle 112 - 114
5230 Odense M

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 5/1 2026 har klagerens repræsentant bl.a. anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> Tvisten omhandler klagers private ulykkesforsikring, som afviser at udbetale erstatning for varigt mén, da AES i den private ulykkesforsikringssag har vurderet ménet til under 5 %, da de ikke mener
> der er årsagssammenhæng.
>
> Dette til trods for, at Ankestyrelsen i arbejdsskadesagen har underkendt netop dette argument, da AES også i arbejdsskadesagen kom frem til denne begrundelse.
>
> Klager gør gældende, at hændelsen lever op til selskabets definition på en ulykke, at der er dokumenteret årsagssammenhæng, og at de direkte følger efter hændelsen beløber sig til 5 %.
>
> Klager gør gældende, at selskab såvel som AES ikke har ført et tilstrækkeligt klart bevis for, at klager måtte have haft forudbestående forhold som faktisk eller med overvejende sandsynlighed har haft indvirkning på hændelsens følger, og dermed at nuværende gener må stamme fra ulykken, samt at Ankestyrelsen har underkendt AES begrundelse med manglende årsagssammenhæng i arbejdsskadesagen ud fra samme oplysninger som fremgår i denne sag.
>
> Der vedhæftes relevante afgørelser og journaloplysninger mv. i bilag A-S.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**

Selskabet tilpligtes at betale erstatning til klager svarende til 5 % af forsikringssummen på hændelsestidspunket fra klagers ulykkesforsikring, efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikring pkt. D.2.7.7 med tillæg af rente efter FAL § 24.
Selskabet tilpligtes endvidere at betale for klagers omkostninger til repræsentant."

Selskabet har den 16/2 2026 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagen drejer sig om erstatning i henhold til en ulykkesforsikring. Selskabet har afvist dækning for personskade overgået klager under henvisning til manglende årsagssammenhæng mellem ulykken og klagers gener.

Selskabet modtog en skadeanmeldelse fra klager den 7. maj 2021, **bilag A**. Det fremgik heraf, at klager vendte sig om, mens hun var på arbejde, og at hendes sål sad fast i gulvet, hvorfor hun fik et kraftigt vrid i knæet. Hun oplevede efterfølgende hævelse og smerte i højre knæ. Det fremgår også, at hun blev sygemeldt på skadedatoen torsdag den 19. september 2019, samt at hun genoptog sit arbejde mandag den 23. september 2019.

Selskabet bekræftede modtagelsen af skadeanmeldelsen den 20. maj 2021, **bilag B**, og efterspurgte
yderligere oplysninger om klagers daværende helbredstilstand. Klager svarede på brevet den 2. juni 2021 og oplyste, at hun afventede en operation, samt at hendes arbejdsskadesag fortsat var under behandling ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Selskabet meddelte på baggrund heraf, at sagen ville blive henlagt i et år, **bilag C.**

Klager kontaktede selskabet igen den 25. oktober 2021 og oplyste at hun var blevet opereret den 18. oktober 2021. Hun anmodede i den forbindelse selskabet om betaling af behandlinger i forbindelse med genoptræning. Selskabet afviste betaling heraf under henvisning til, at selskabet kun dækker behandlingsudgifter i 12 måneder fra skaden, jf. forsikringsbetingelserne. Korrespondancen fremgår af **bilag D.**

Et år efter operationsdatoen kontaktede selskabet klager igen den 25. oktober 2022 med spørgsmål til klagers daværende helbredstilstand. Klager besvarede spørgsmålene og oplyste, at hun nu var færdigbehandlet, samt at arbejdsskadesagen fortsat var verserende, **Bilag E.** Selskabet afventede herefter afslutning af arbejdsskadesagen.

Klager fremsendte den 4. april 2024 Ankestyrelsens afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet. Selskabet anmodede på baggrund heraf Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om aktindsigt i sagens akter, **bilag F**.

Selskabet modtog akterne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 30. maj 2024, som fremgår af **bilag G.1 – bilag G.18.**

Det fremgår af akterne i arbejdsskadesagen, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring traf afgørelse den 15. februar 2022 vedrørende anerkendelsesspørgsmålet, hvor de vurderede, at klagers menisklæsion ikke var en arbejdsskade. Det fremgår af afgørelsen, at det ikke var tilstrækkelig sandsynliggjort, at klagers gener var opstået i tidsmæssig sammenhæng med hændelsen. De lagde i den forbindelse vægt på, at klager først opsøgte læge 16 måneder efter hændelsen, samt at klager havde oplyst, at hun ikke havde modtaget behandling af skaden i perioden. De lagde endvide-

re vægt på, at det fremgik af en lægeerklæring, at klager kun havde været sygemeldt i 4 dage efter hændelsen.

Klagers fagforening klagede over afgørelsen, idet de var uenige i, at der ikke var dokumenteret årsagssammenhæng. De henviste i den forbindelse til, at hun arbejdede med skånehensyn de første 4 dage efter hændelsen, samt at hun havde 3 fridage i denne periode. De henviste endvidere til, at klager løbende konsulterede en læge på …, som anbefalede hende at afvente situationen, da hævelsen først skulle falde ned. Derudover henviste de til, at det ikke var muligt at dokumentere en sammenhængende journal på grund af coronasituationen.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indhentede på baggrund heraf yderligere oplysninger fra klagers
arbejdsgiver samt fra klagers kollega. På baggrund af de nye oplysninger fastholdt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelsen, idet det fortsat ikke var dokumenteret, at klager havde søgt læge eller anden behandler i tidsmæssig sammenhæng med hændelsen. De henviste i den forbindelse til, at klagers kollega ikke kunne huske episoden, samt at coronarestriktioner først trådte i kraft i kraft i marts 2020. Sagen blev herefter sendt til Ankestyrelsen.

Ankestyrelsen traf afgørelse den 26. marts 2023, hvor de ændrede Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse vedrørende anerkendelsesspørgsmålet. Ankestyrelsen vurderede, at skade på klagers indvendige menisk kunne anerkendes som en arbejdsskade. De lagde i den forbindelse vægt på, at klager havde været sygemeldt i 4 dage, samt at hun havde haft skånehensyn i 14 dage. Derudover bemærkede de, at det ud fra en samlet bevisvurdering ikke var af betydning, at hun først rettede henvendelse 16 måneder efter ulykken eller at klagers kollega ikke kunne bekræfte at have rådgivet hende omkring skaden.

Som følge af Ankestyrelsens anerkendelse af arbejdsskaden, traf Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om varigt mén den 19. marts 2024. De vurderede, at klager ud fra méntabellens punkt D.2.7.7 har et varigt mén på 5 %. I vurderingen blev der lagt vægt på oplysningerne i funktionsattesten, hvoraf det fremgår, at klager har daglige smerter i hvile og ved belastning, samt at smerterne medfører funktionsindskrænkninger. Derudover blev der lagt vægt på, at klager oplever let skurren, let muskelsvind og let halten.

Selskabet traf afgørelse i klagers skadesag den 19. juni 2024, **Bilag H**. Selskabet vurderede, at der ikke var dokumenteret årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og generne i højre knæ. Der blev i vurderingen lagt vægt på, at klager først henvendte sig ved en læge 16 måneder efter hændelsen, hvorfor det ikke var tilstrækkelig sandsynliggjort, at generne havde årsagssammenhæng med hændelsen. Selskabet henviste endvidere til, at grundlaget for behandling af sager på ulykkesforsikringen i forhold til arbejdsskader er forskelligt, og at der således ikke er tale om den samme vurdering.

Klager fremsendte en klage den 16. juli 2024, **Bilag I**. Det fremgik heraf, at klager havde talt med sin læge om smerterne i højre knæ i forbindelse med, at hun havde været i kontakt med sin læge på grund af anden sygdom. Klager henviste i den forbindelse til, at årsagen til at det ikke fremgik af journalmaterialet var, at lægen ikke havde opfyldt sin notatpligt. Klager henviste endvidere til, at hun havde forsøgt at kontakte en fysioterapeut i marts 2020 men at dette ikke var muligt på grund af corona, og at det således først lykkedes hende at få en tid ved egen læge den 20. januar 2021. Klager henviste også til, at hun var af den klare opfattelse, at selskabet ville følge afgørelsen

i arbejdsskadesagen, og at hun var uforstående overfor selskabet henvisning til, at sagen kunne forelægges for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

På baggrund af klagers bemærkninger forelagde selskabet sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på at få en vejledende udtalelse i sagen, **bilag J**.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring gav en udtalelse i sagen den 27. november 2025, hvor de vurderede, at klagers varige mén som følge af hændelsen er under 5 %, fordi der ikke er dokumenteret
årsagssammenhæng, **bilag K**. De lægger i vurderingen vægt på, at klager først retter henvendelse til sin læge den 21. januar 2021 og bemærker i den forbindelse, at det er deres lægefaglige vurdering, at det ikke er plausibelt at se tiden an og afvente bedring i 1 år og 4 måneder, før man opsøger læge eller anden behandling ud fra skadens art og omfang.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bemærker i øvrigt, at afgørelsen vedrørende det varige mén i arbejdsskadesagen er afgjort uden inddragelse af lægekonsulent, samt at en lægekonsulent med speciale i ortopædkirurgi har deltaget i behandling af sagen i forbindelse med den vejledende udtalelse.

På baggrund af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udtalelse i sagen, meddelte selskabet klager den 5. december 2025, at afgørelsen af 19. juni 2024 fastholdes, **bilag L**.

Klage ved Ankenævnet for Forsikring
I forbindelse med nærværende klagesag har vi gennemgået skadesagen på ny. Klagesagen drejer sig om, hvorvidt der er dokumenteret årsagssammenhæng mellem hændelsen og klagers gener. Selskabet har gennemgået klagers brev til Ankenævnet for Forsikring og har i den forbindelse følgende bemærkninger.

Klager henviser til, at hverken Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i udtalelsen eller selskabet i skadesagen har ført tilstrækkeligt bevis for, at klager måtte have haft forudbestående forhold, som har haft indvirkning på hændelsens følger og dermed klagers nuværende helbredstilstand. Klager henviser endvidere til, at Ankestyrelsen har ændret Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse vedrørende anerkendelsesspørgsmålet.

Selskabet bemærker indledningsvist, at der i sager på ulykkesforsikringen gælder en ligefrem bevisbyrde, hvor klager skal bevise, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen og generne. Det bemærkes hertil, at der i arbejdsskadesager gælder en omvendt bevisbyrde, således at der er en formodning for, at generne er en følge af hændelsen, når arbejdsskaden er anerkendt. Selskabet bemærker hertil, at vurderingen i arbejdsskadesagen foretages på baggrund af Arbejdsskadesikringsloven, hvorimod vurderingen i skadesagen på ulykkesforsikringen foretages på baggrund af forsikringsbetingelserne. Selskabet er således ikke bundet af vurderingerne i arbejdsskadesagen.

Derudover bemærkes det, at selskabet i sin afgørelse ikke har lagt vægt på forudbestående forhold, som klager henviser til i sine klagebemærkninger. Selskabet vurderer derimod, at der ikke er dokumenteret årsagssammenhæng mellem klagers nuværende gener og hændelsen den 19. september 2019. Denne bevisbyrde påhviler klager.

Det er indgået i vurderingen, at klager først henvender sig ved sin læge 16 måneder efter hændelsen, den 21. januar 2021, i forbindelse med anden sygdom, hvor hun også klager over smerter i højre knæ. Det er også indgået i vurderingen, at der ikke ses at foreligge straks- eller brosymptomer for lægelig behandling i perioden fra skadedatoen og frem til 21. januar 2021.

Klager anfører også, at hun har konsulteret en læge på … løbende, som har udtalt, at klager skulle afvente nærmere undersøgelse af knæet, indtil hævelsen faldt. Selskabet henviser til, at den angivne læge har oplyst, at hun ikke kan huske at have rådgivet klager, samt at der ikke ses at være dokumenteret undersøgelse eller lignende i tidsmæssig sammenhæng med hændelsen i overensstemmelse med det, … skulle have rådgivet omkring.

Selskabet er opmærksom på, at Ankestyrelsen har ændret Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, fordi de vurderer, der er dokumenteret årsagssammenhæng på baggrund af 4 dages sygefravær og 14 dages skånehensyn i forlængelse af hændelsen, som oplyst af klagers arbejdsgiver. Det er selskabets vurdering, at dette ikke er tilstrækkeligt bevis for årsagssammenhæng, idet der hverken er dokumenteret strakssymptomer ved læge eller anden behandler, og der heller ikke har været anden behandling i 16 måneder, der dokumenterer brosymptomer.

Selskabet er også opmærksom på, at klager tidligere har henvist til, at hun ikke har kunne modtage
behandling på grund af coronarestriktionerne, og at det først lykkedes klager at få en tid i januar 2021. Det bemærkes hertil, at klager samtidig anfører, at hun har været forbi sin læge i forbindelse med anden sygdom, hvor lægen ikke har opfyldt sin notatpligt. Selskabet gør i den forbindelse opmærksom på, at coronarestriktionerne først trådte i kraft i marts 2020, samt at det på trods af coronarestriktionerne var mulighed for at opsøge læge, som klager har gjort i forbindelse med anden sygdom. Klager har i øvrigt selv i forbindelse med arbejdsskadesagen og i forbindelse med anmeldelse til selskabet oplyst, at første lægehenvendelse vedrørende hendes gener fandt sted den 21. januar 2021.

Selskabet vurderer afslutningsvist, at fysioterapeutens mail omkring nedlukning i corona ikke kan føre til en ændret vurdering og gør i øvrigt gældende, at det ud fra skadens art og omfang ikke vurderes at være sandsynligt, at klager har afventet og set generne an i 16 måneder.

Med ovenstående bemærkninger fastholder selskabet, at der ikke er dokumenteret årsagssammenhæng mellem hændelsen og klagers nuværende gener, hvorfor der ikke er grundlag for udbetaling af erstatning for varigt mén.

Sagen kan efter selskabets opfattelse behandles af nævnet."

Klagerens repræsentant har i brev af 6/3 2026 til nævnet bl.a. anført:

"Foruden nedenstående bemærkninger, skal jeg i det hele taget henvise til vores tidligere argumenter og anbringender i sagen, idet det fastholdes, at klager er berettiget til udbetaling fra sin ulykkesforsikring.

Sagens omdrejningspunkt
Sagen omhandler, om hvorvidt der er årsagssammenhæng mellem hændelsen sket den 19. september 2019 og den senere konstaterede mediale menisklæsion i højre knæ eller ej.

6. 105065

Klager gør gældende at:
- Der er årsagssammenhæng
- Det er tilstrækkeligt dokumenteret og
- Selskabets afvisning hviler på en urigtig og for snæver bevisvurdering

Jeg skal nedenfor redegøre uddybende for klagers påstande i sagen.

Ad Ankestyrelsens afgørelse
Ankestyrelsen har i sin afgørelse af 26. marts 2023 **(Bilag C)** anerkendt skaden som en arbejdsskade efter en konkret og samlet bevisvurdering.

Det fremgår tydeligt af afgørelsen, at Ankestyrelsen:
• omgjorde AES afgørelse om, at der ikke var årsagssammenhæng
• fandt hændelsen egnet til at medføre den konkrete meniskskade
• lagde vægt på klagers sygemelding i 4 dage efter hændelsen
• lagde vægt på dokumenterede skånehensyn i 14 dage efter hændelsen
• foretog en samlet bevisbedømmelse
• udtrykkeligt fandt, at den sene lægehenvendelse **ikke** kunne føre til afvisning

Ankestyrelsen skriver endvidere i afsnittet 'Hvad er afgørende for resultatet' bl.a. at:
'Vi lægger vægt på, at hændelsen har medført en belastning af dit højre knæ, der er relevant i forhold til at medføre en skade på den indvendige menisk.'

Og:
'Vi lægger også vægt på, at du har været sygemeldt fra dit arbejde i perioden fra den 19. september 2019 til den 23. september 2019 samt at du har anmeldt hændelsen umiddelbart efter.'

Samt:
'Vi lægger videre vægt på, at din arbejdsgiver har bekræftet hændelsen samt oplyst om, at der er taget skånehensyn til dig i perioden fra den 23. september 2019 til den 3. oktober 2019.'

Og slutteligt:
'Din arbejdsgiver har videre oplyst, at du har indlagt ekstra fridage i perioden for at kunne holde til arbejdet.'

Dermed kan det tydeligt bevises, at klager har haft en hændelse, som har haft konsekvenser for klagers arbejdsliv og generelle funktionsniveau grundet gener fra hændelsen i umiddelbar forlængelse af ulykkesdatoen.

Klager anerkender, at en privat ulykkesforsikring ikke formelt er bundet af arbejdsskademyndighedernes afgørelse. Men gør samtidig gældende, at Ankestyrelsen skriver følgende:
'Det er den tilskadekomne, der skal godtgøre, at en hændelse/påvirkning har medført en personskade.'

Altså vurderer Ankestyrelsen, at klager netop har godtgjort, at der er sket en hændelse, som har medført personskade og dermed et varigt mén.

Men det er efter klagers opfattelse forkert at af selskabet at fremstille det som om vurderingen og afgørelsen fra Ankestyrelsen er uden relevans i nærværende sag.

Ankestyrelsen har foretaget netop den type samlede juridiske årsagsvurdering, som også skal foretages her:

• Tidsmæssig sammenhæng
• Egnethed

- Symptombillede
- Funktionspåvirkning
- Fravær af konkurrerende årsager

Der foreligger således allerede en uafhængig myndighedsafgørelse, der har vurderet beviserne og fundet årsagssammenhæng dokumenteret.

Ankestyrelsen anfægter den af selskabet og AES anførte afvisningsårsag, med følgende begrundelse:
'Vi er opmærksomme på, at der er forløbet 16 måneder fra hændelsen skete til du første gang søgte læge samt at din kollega… ikke kan erindre, at du har søgt råd hos hende umiddelbart efter skaden. Det ændrer ikke ved resultatet fordi vi vurderer, at hændelsen er egnet til at medføre skaden på dit højre knæ og at du i øvrigt ved de andre elementer i bevisbedømmelsen har løftet bevisbyrden for, at der er juridisk årsagssammenhæng mellem hændelsen og skaden.'

Dette beviser, at Ankestyrelsen, som vel at mærke er en højere instans end AES, har vurderet, at klager har løftet bevisbyrden for årsagssammenhængen, modsat hvad AES og selskabet finder. Det virker derfor betænkeligt, at selskabet og AES i denne sag underkender Ankestyrelsens afgørelse, til trods for at selskabet ventede med at træffe afgørelse i nærværende sag indtil afgørelsen i arbejdsskadesagen var kommet.

Klager bemærker endvidere, at der var enighed om afgørelsen i Ankestyrelsen, samt at der i denne afgørelse har deltaget en lægekonsulent, som har vejledt om de lægelige spørgsmål i sagen.

Selskabet forholder sig ikke reelt til denne samlede bevisvurdering, men reducerer spørgsmålet til alene at omhandle tidspunktet for første lægekontakt.

Det er en retligt utilstrækkelig bevisanalyse.

Klager gør endvidere gældende, at der var lægekontakt før denne dato, men at denne ikke blev journalført. Derudover søgte klager at få en tid hos en fysioterapeaut i 2020, men dette var ikke muligt pga. coronanedlukningen.

Ad strakssymptomer
Selskabet og AES ønsker at gøre gældende, at der ikke er dokumenteret strakssymptomer.

Dette er faktuelt forkert.

Klager gør gældende, at følgende er dokumenteret:
- Umiddelbar hævelse
- Umiddelbare smerter
- Hjemsendelse samme dag
- 4 dages sygemelding efterfølgende
- 14 dages dokumenterede skånehensyn
- Ekstra fridage for at kunne gennemføre sit arbejde grundet smerter

Dette er klassiske strakssymptomer, som dokumenteres i klagers lægelige journaler samt udtalelse fra arbejdsgiveren.

Der findes intet krav i forsikringsbetingelserne om, at strakssymptomer skal være lægeligt journalført samme dag for at kunne gøres gældende.

Der findes heller ikke hjemmel til at opstille et absolut krav om lægelig dokumentation inden for en bestemt tidsfrist.

Ad den sene lægehenvendelse
Selskabet synes at lægge afgørende vægt på, at den første journalførte lægehenvendelse skete 16 måneder efter hændelsen.

Klager gør i den forbindelse gældende at:
1. Ankestyrelsen har allerede vurderet, at dette ikke afskærer en årsagssammenhæng
2. Der foreligger dokumenteret funktionspåvirkning i umiddelbar forlængelse af skaden
3. Der foreligger ingen dokumentation for konkurrerende traumer
4. Der foreligger ingen dokumentation for forudbestående symptomgivende knælidelse

Det faktum, at klager i første omgang forsøger at se tiden an, kan altså ikke i sig selv afskære klager fra dækning fra ulykkesforsikringen.

AES anfører i deres afgørelse, at det ikke er 'plausibelt' at afvente i 1 år og 3 måneder med første lægekontakt.

Klager gør gældende, at dette er en generel lægefaglig betragtning – ikke en konkret modbevisning, og at Ankestyrelsen i deres afgørelse **(Bilag C)** direkte overtrumfer denne betragning.

Ad egnethed
Klager gør gældende, at der ikke kan sås tvivl om, at et kraftigt vrid med fastlåst fod, er egnet til at forårsage en medial menisklæsion.

Dette er:
• anerkendt af Ankestyrelsen
• ikke bestridt direkte af selskabet

Når egnethed foreligger i en sag, og der samtidig foreligger umiddelbare symptomer efter skaden, og der ikke findes konkurrerende forklaringer, taler den samlede bevisvurdering for årsagssammenhæng.

Ad bevisbyrde
Selskabet gør i deres høringssvar af 16/2-26 gældende, at der er 'ligefrem bevisbyrde'.

Klager bestrider ikke, at skadelidte skal godtgøre årsagssammenhængen.

Men i disse sager er beviskravet **overvejende sandsynlighed** – ikke sikker medicinsk dokumentation.

Der kan ikke opstilles et skærpet krav om:
• straks lægelig dokumentation

• sammenhængende journalføring
• uafbrudt behandlingsforløb

Dette fremgår heller ikke af klagers forsikringsbetingelser.

Selskabets vurdering synes i realiteten at opstille et skærpet beviskrav, som klager gør gældende, at de ikke har hjemmel til.

Ad AES' vejledende udtalelser
AES har i den vejledende udtalelse i nærværende **(Bilag G**) sag ændret vurdering i forhold til arbejdsskadesagen **(Bilag S)** og når her frem til, at ménet er under 5 %, fordi årsagssammenhæng ikke findes dokumenteret.

Det bemærkes:
• Den oprindelige ménfastsættelse på 5 % blev truffet uden lægekonsulent (Bilag S)
• Den vejledende udtalelse er netop vejledende
• Ankestyrelsens anerkendelse fortsat er gældende

At to instanser vurderer forskelligt understreger netop, at der er tale om en bevismæssig vurdering – ikke en medicinsk objektiv sandhed.

Når der foreligger to modsatrettede vurderinger, må Ankenævnet foretage sin egen selvstændige samlede bevisvurdering.

Samlet vurdering
Følgende er ubestridt:
• Der skete et konkret vridtraume den 19. september 2019
• Hændelsen er egnet til at forårsage menisklæsion
• Der opstod umiddelbare symptomer
• Der var dokumenteret sygemelding og skånehensyn
• Der foreligger ingen dokumentation for forudbestående symptomgivende knælidelse
• Der foreligger ingen alternativ skadeårsag
• Skaden er anerkendt som arbejdsskade efter samlet bevisbedømmelse

Selskabets afvisning hviler alene på tidspunktet for første journalførte lægehenvendelse.

Dette kan ikke i sig selv føre til, at årsagssammenhængen afskæres.

Den samlede bevisvurdering taler derfor for at generne er en følge af hændelsen.

Påstand
Det gøres gældende, at der er dokumenteret årsagssammenhæng mellem hændelsen den 19. september 2019 og de varige gener i højre knæ, og at klager derfor er berettiget til erstatning for varigt mén i henhold til ulykkesforsikringen.

Klager fastholder."

11. 105065

Selskabet har i høringssvar af 27/3 2026 til nævnet bl.a. anført:

"*Ad Ankestyrelsens afgørelse:*
Klagers repræsentant hævder, at selskabet mener, Ankestyrelsens afgørelse er uden relevans i nærværende sag. Selskabet bemærker hertil, at arbejdsskademyndighedernes sagsakter, herunder alle afgørelser truffet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen, er indgået i sagens vurdering. Der henvises i den forbindelse blandt andet til, at alle afgørelserne er benævnt i selskabets brev af 16. februar 2026, samt at akterne er blevet indhentet forud for selskabets afgørelse. Selskabet bemærker dog, som klager ligeledes anerkender, at selskabet ikke er bundet af arbejdsskademyndighedernes afgørelse, og at selskabet foretager en konkret og individuel vurdering i alle skadesager.

Klagers repræsentant henviser til, at der med Ankestyrelsens afgørelse foreligger en uafhængig myndighedsafgørelse, hvor der er dokumenteret årsagssammenhæng. Selskabet henviser i den forbindelse til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ligeledes er at karakterisere som en uafhængig institution, som i forbindelse med udtalelsen fandt, at der ikke er dokumenteret årsagssammenhæng.

Klagers repræsentant bemærker, at Ankestyrelsen er en højere instans end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Selskabet bemærker hertil, at det må være mod klagers repræsentants bedre vidende, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelser i private erstatningssager i henhold til Arbejdsskadesikringslovens § 81 ikke kan ankes til Ankestyrelsen, hvorfor Ankestyrelsen ikke anses som en højere instans i private forsikringssager, hvor de ikke har kompetence til at træffe afgørelse.
I henhold til det af klagers repræsentants anførte vedrørende lægekontakt, der ikke er journalført, fastholder selskabet fortsat, at der ikke er dokumentation herfor. Selskabet henviser til, at det strider mod klagers repræsentants tidligere bemærkninger om, at det ikke var muligt at opsøge læge på grund af coronarestriktioner, ligesom selskabet henviser til, at klager selv op til flere gange har oplyst, at første lægekontakt fandt sted i januar 2021, halvandet år efter hændelsen.

Ad strakssymptomer og lægekontakt
Klagers repræsentant vurderer, at der er dokumenteret strakssymptomer ud fra arbejdsgiverens oplysninger samt ud fra det anførte i lægejournal 16 måneder efter hændelsen. Klagers repræsentant anfører i øvrigt, at selskabet har opstillet absolutte krav om lægelig dokumentation inden for en bestemt tidsfrist, samt at *'det faktum, at klager i første omgang forsøger at se tiden an, kan altså ikke i sig selv afskære klager fra dækning fra ulykkesforsikringen.'.*

Selskabet gør gældende, som det fremgår af selskabets afgørelse af 19. juni 2024 **(Bilag H)** og selskabets brev til Ankenævnet af 16. februar 2026, at vurderingen af årsagssammenhæng og herunder straks- og brosymptomer bygger på en samlet juridisk bevisvurdering af sagens akter. Der ses således ikke at foreligge absolutte tidsfrister, som klagers repræsentant påstår.

Ad bevisbyrde
Klagers repræsentant anfører, at selskabet opstiller et skærpet beviskrav, samt at selskabet ikke har hjemmel hertil og henviser til, at selskabet blandt har lagt vægt på, at følgende ikke er dokumenteret:
- lægelig dokumentation i tidsmæssig sammenhæng med hændelsen
- sammenhængende journalføring og uafbrudt behandlingsforløb (herunder bro-symptomer)

Selskabet gør gældende, at ovenstående momenter i henhold til praksis er sædvanlige at inddrage i forbindelse med vurdering af personskadesager og årsagssammenhæng, hvor bro- og straks-symptomer er af betydning. Det undrer således selskabet, at klagers repræsentant henviser til, at disse ikke fremgår af forsikringsbetingelserne. Selskabet bemærker i den forbindelse, at følgende fremgår af forsikringsbetingelserne, **Bilag M:**
'Årsagssammenhæng:
For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen - medicinsk set - er egnet til at forårsage personskade, og om der er dokumenteret tidsmæssig sammenhæng mellem hændelsen og de relevante symptomers indtræden.'

Selskabet gør i den forbindelse gældende, at der naturligvis ikke kan stilles krav om, at selskaber i sine forsikringsbetingelser oplister alle momenter, der i henhold til praksis kan indgå i den forsikringsjuridiske vurdering af årsagssammenhæng og herunder den medicinske og tidsmæssige sammenhæng.

Ad Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelser og den samlede vurdering
Klagers repræsentant henviser endvidere til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i forbindelse med udtalelsen i nærværende sag har 'ændret' vurdering og henviser til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af mengrad i arbejdsskadesagen på 5 %. Selskabet gør i den forbindelse opmærksom på, at der i arbejdsskadesager gælder en omvendt bevisbyrde, når arbejdsskaden er anerkendt. Når arbejdsskaden er anerkendt, foreligger der en formodning for, at klagers gener er en følge af arbejdsskaden i arbejdsskadesager, jf. Arbejdsskadesikringslovens § 12.

Vurderingen af mengraden foretaget af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring **(klagers bilag S)** er således ikke vurderet ud fra de samme bevisregler, der gør sig gældende i forbindelse med udtalelsen i den private forsikringssag **(selskabets Bilag K)**.

Selskabet henviser afslutningsvis til tidligere fremsatte bemærkninger i sagen, herunder vores brev af 16. februar 2026. Selskabet fastholder, at der ikke er dokumenteret årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse af 19. september 2019 og klagers nuværende gener, samt at der således ikke er grundlag for udbetaling af erstatning i henhold til ulykkesforsikringen. Sagen kan efter selskabets opfattelse nu behandles af nævnet."

Klagerens repræsentant har i brev af 15/4 2026 til nævnet bl.a. anført:

"**Ad Ankestyrelsens afgørelse**
Klager fastholder, at Ankestyrelsen er en højere indstans end AES. Klager bemærker endvidere, at udtalelser fra AES er vejledende udtalelser og dermed ikke bindende udtalelser.

I nærværende sag er AES i begge sager hhv. arbejdsskadesagen og den private ulykkesforsikringssag fejlagtigt, efter klagers opfattelse, kommet frem til at der ikke skulle være årsagssammenhæng.

Klager bemærker, at når sådan en uenighed opstår, da klager man til Ankestyrelsen i arbejdsskadesager, og til Ankenævnet for Forsikring i private ulykkesforsikringssager. Ankestyrelsen er dermed en højere uvildig indstans end AES, og Ankestyrelsen fremkom med en klar konklusion om, at

der er årsagssammenhæng i nærværende sag. Det samme spørgsmål beder vi nu Ankenævnet for Forsikring om at tage stilling til – som ligeledes må anses for at være en højere uvildig indstans end AES.

Klager gentager, at det klart er beskrevet i afgørelsen fra Ankestyrelsen, hvilke kriterier der har indgået i deres vurdering:
'Vi lægger vægt på, at hændelsen har medført en belastning af dit højre knæ, der er relevant i forhold til at medføre en skade på den indvendige menisk.'

Og:
'Vi lægger også vægt på, at du har været sygemeldt fra dit arbejde i perioden fra den 19. september 2019 til den 23. september 2019 samt at du har anmeldt hændelsen umiddelbart efter.'

Samt:
'Vi lægger videre vægt på, at din arbejdsgiver har bekræftet hændelsen samt oplyst om, at der er taget skånehensyn til dig i perioden fra den 23. september 2019 til den 3. oktober 2019.'

Og slutteligt:
'Din arbejdsgiver har videre oplyst, at du har indlagt ekstra fridage i perioden for at kunne holde til arbejdet.'

Dermed kan det tydeligt bevises, at klager har haft en hændelse, som har haft konsekvenser for klagers arbejdsliv og generelle funktionsniveau grundet gener fra hændelsen i umiddelbar forlængelse af ulykkesdatoen.

Klager gør gældende at ankestyrelsen:
- Har foretaget en samlet juridisk bevisvurdering
- Udtrykkeligt taget stilling til spørgsmålet om den sene lægehenvendelse
- Trods dette har fundet årsagssammenhæng dokumenteret
- Underkender AES afgørelse om manglende årsagssammenhæng

Ad strakssymptomer
Klager bemærker, at selskabet skriver, at det er klagers repræsentant der vurderer, at der er dokumenteret strakssymptomer udfra arbejdsgivers oplysninger samt ud fra det anførte i lægejournal 16 måneder efter hændelsen. Klager skal i den forbindelse blot nævne, at det også er Ankestyrelsens opfattelse, at det forholder sig på denne måde, og at der findes faktuelle oplysninger i sagen, der underbygger disse påstande:

Følgende er dokumenteret:
• Umiddelbar hævelse
• Umiddelbare smerter
• Hjemsendelse samme dag
• 4 dages sygemelding efterfølgende
• 14 dages dokumenterede skånehensyn
• Ekstra fridage for at kunne gennemføre sit arbejde grundet smerter

Ad egnethed

Klager gør fortsat gældende, at der ikke kan sås tvivl om, at et kraftigt vrid med fastlåst fod, er egnet til at forårsage en medial menisklæsion.

Dette er:
• anerkendt af Ankestyrelsen
• ikke bestridt direkte af selskabet

Når egnethed foreligger i en sag, og der samtidig foreligger umiddelbare symptomer efter skaden, og der ikke findes konkurrerende forklaringer, taler den samlede bevisvurdering for årsagssammenhæng.

Ad bevisbyrde
Klager bemærker, at selskabet i praksis kræver:
• lægelig dokumentation i umiddelbar tilknytning til skaden
• sammenhængende journalforløb
• dokumenterede bro-symptomer

Og bruger fraværet heraf som afgørende for deres endelige afgørelse.

Dette er netop et skærpet beviskrav.

Det fremgår ikke af klagers forsikringsbetingelser, at sådanne krav er en forudsætning for dækning.

Beviskravet er fortsat **overvejende sandsynlighed**, vurderet samlet.

Selskabet henviser til, at tidsmæssig sammenhæng er et centralt kriterie i deres vurderinger.

Det bestrides ikke af klager.

Klager gør dog gældende, at selskabet anvender begrebet forkert.

Tidsmæssig sammenhæng handler ikke alene om tidspunktet for første lægekontakt.

Den foreligger allerede ved:
• umiddelbare symptomer
• sygemelding efter hændelsen
• efterfølgende skånehensyn

Dette er præcis den vurdering, Ankestyrelsen også har foretaget.

Ad AES' vejledende udtalelser
Det bemærkes:
• En udtalelse fra AES er vejledende og dermed ikke bindene
• Ankestyrelsens anerkendelse fortsat er gældende

Når der foreligger to modsatrettede vurderinger, må Ankenævnet for Forsikring foretage sin egen selvstændige samlede bevisvurdering.

Samlet vurdering
Selskabet har ikke påvist nogen:
• alternativ skadeårsag
• forudbestående symptomgivende lidelse
• konkret forklaring på symptomerne uafhængigt af hændelsen

Derimod foreligger der i sagen:
• en egnet skade
• umiddelbare symptomer
• dokumenteret funktionspåvirkning
• en myndighedsafgørelse, der anerkender årsagssammenhæng

Selskabets afvisning hviler således reelt alene på manglende tidlig journalføring, og klager gør gældende, at dette ikke kan stå alene som grund for at klager ikke er berettiget til erstatning.

Påstand
Klager gør fortsat gældende, at der er dokumenteret årsagssammenhæng mellem hændelsen den 19. september 2019 og de varige gener i højre knæ, og at klager derfor er berettiget til erstatning for varigt mén i henhold til ulykkesforsikringen.

Klager fastholder."

Selskabet har i brev af 27/4 2026 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet er opmærksom på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse om manglende årsagssammenhæng er vejledende, samt at selskabet ikke er bundet heraf. Selskabet bemærker i den forbindelse, at selskabet heller ikke er bundet af arbejdsskademyndighedernes afgørelser. Selskabet træffer sin egen selvstændige afgørelse og kan i forbindelse med sin vurdering anmode om en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til brug herfor, hvilket selskabet har indhentet **(selskabets bilag K)**.

Selskabet er også opmærksom på, at Ankestyrelsen i den sideløbende arbejdsskadesag har underkendt en afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og vurderet, at der er dokumenteret årsagssammenhæng. Ankestyrelsen har lagt vægt på, at klager bliver sygemeldt i 4 dage samt har skånehensyn i 14 dage og nogle fridage. Ankestyrelsen finder det ikke relevant, at klager først henvender sig ved en læge 16 måneder efter hændelsen, samt at klagers kollega ikke kan bekræfte det af klager anførte. Det er selskabets vurdering, at der ikke med overvejende sandsynlighed er dokumentation for årsagssammenhæng ud fra de nævnte momenter.

Selskabet lægger i øvrigt vægt på, at klagers forklaringer vedrørende den sene lægehenvendelse, herunder manglende journalføring, coronarestriktioner og rådføring med kollega ikke er dokumenteret, samt at forklaringerne er modstridende.

Selskabet henviser til de tidligere fremsatte bemærkninger og fastholder, at der ikke er dokumenteret årsagssammenhæng. Det er selskabet vurdering, at sagen på det foreliggende kan behandles af nævnet."

16. 105065

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Det fremgår af klagerens skadeanmeldelse af 7/5 2021:

> "Skadedato 19.09.2019
> …
> 1. Hvorledes skete ulykken
> Idet jeg skal bistå min kollega, vender mig om for at gå ind i … rummet, hænger sålen på min sko fast i linoleumsbelægningen på gulvet, som er gået op i sammensvejsningen, og jeg får et kraftigt vrid i knæet.
>
> Hvori består tilskadekomsten
> Kraftigt vrid i knæet, med efterfølgende smerte og hævet knæ"

Det fremgår af klagerens journal fra egen læge:

> "21.01.21
> …
> Sendt henvisning: [sygehus 1] Ortopædkirurgisk Ambulatorium 0
>
> D93 Colon irritabile
> Knæsmerte
> Status colon irritable og tips til at holde tarmen godt i gang.
>
> P2. vridtraume af h. knæled på arbejdspladsen for over 1 år siden, hævede kraftigt op. Nu fortsat smerter i h knæled særligt helt medialt under alm. belastninger fx trappegang og løb. Efterfølgende smerter i hvile i knæet. ved hug er der svigtstilfælde, anv. ikke analgetika
> Er anmeldt.
> ømhed medialt sv.t. med. koll. ligament men ellers i.a.
> Henv. til O amb [sygehus 1] mhp. vurdering af h. knæled obs ligamentskade evt MR?
> …
> 20.10.21
> Vi har modtaget nedenstående besked fra dit forløb på ortopædkirurgisk ambulatorium.
> …
> Kære [klageren]
> Du har fået foretaget en kikkertoperation i dit højre knæ grundet skade på din menisk på indersiden. Kikkertoperationen er forløbet ukompliceret. Der er renset op i skaden på menisken. Det øvrige knæ er gennemset med pæne forhold fraset let tegn til slidgigt i knæskalsleddet. Som aftalt må du bruge benet frit. Benyt smertestillende Panodil og Ipren i starten. Såfremt der er manglende bedring da kontakt til ortopædkirurgisk ambulatorium, da kan der arrangeres henvisning til fysioterapeutisk genoptræning. Jeg forventer dog ikke dette er nødvendigt.
> …
> 04.03.22 A98 Screening uden specifikation
> Henvender sig med et ønske om at få journaloplysninger på om vi har drøftet patientens mulige arbejdsskade med sit knæled tidl. end konsultationen i jan. 2021. Dette fordi arbejdsskadestyrelsen i følge patienten ikke vil beh. anmeldelsen pga forældelse. Jeg bruger meget tid på grundigt at gennemgå hele journalen i tidsperioden og kan desværre ikke hjælpe patienten da det ikke har været drøftet ved tidl. konsultationer hos os. Patienten har stor utilfredshed omkring dette. Jeg

forstår frustrationen i forhold til forældelsesfristen men finder det urimeligt at det skal rettes mod vores lægeklinik som intet har med det at gøre. Patienten angiver derefter at der også er andre emner som patienten har brug for at drøfte med mig og jeg giver straks patienten en ny tid til dette.
…
25.01.23 e-Konsultation …
Problemer med mit knæ:
Hej …. Jeg har siden oktober 2022 haft smerter i det knæ jeg blev opereret i i 2022. Smerterne opstår når jeg har gået igennem en arbejdsdag, eller går en lang tur samt til tider når jeg cykler. Så kommer der smerter på indersiden af knæet også ved efterfølgende hvile. Jeg har genoptaget de øvelser jeg fik efter operationen ved min genoptræning, desværre uden effekt.
…
26.01.23
Sendt e-Kons svar til patienten:
…
Har der været låsnings- eller svigtstilfælde af knæet?
Anv. du smertestillende medicin?
Ønsker du en genhenvisning til afd. 0…?
…
27.01.23 e-Konsultation …
Knæ:
Der har ikke været svigt. Det havde jeg heller ikke sidst. Tager medicin når det er værst. Ønsker ikke st gå sp længe som sidst, hvis der er noget det kan tages hånd om, så vil gerne henvises til O-amb.
…
07.02.24 e-Konsultation …
svar:
Undskyld ...
Kan se jeg fik tastet den sidste sygemeldings periode forkert.
Det var fra 28-29/9 2023
Mvh. [klageren]
e-Konsultation [egen læge]
svar
Sygemeldingsperioder: 19-22 sept 2019
18/10 - 22/11 2021
26/9 - 29/9 2023

Der ud over har jeg haft enkelt dage og perioder af 1-3 dage sygefravær.
Seneste raskmelding er 2/10 2023

Sendt e-Kons svar til patienten:
sygemeldings perioderne?
dato for seneste raskmelding?

L78 Knæledsdistorsion
AES 420
Når patienten kommer hjem fra arbejdet er der h knæleds smerter og bliver funktionelt begrænset af det. Kan ikke dyrke sport, svært ved at gå i hug og at knæled låser i perioder. Må aflyse feri-

er pga knæledssmerter, Svært ved at klare trapperne …, svært ved at cykle pga smerterne, søvnforstyrrende pga smerter og må tage analgetika."

Det fremgår af journalnotat fra ortopædkirurgisk ambulatorium af 15/3 2021:

"Henvist til vurdering af smerter fra højre knæs inderside. Havde uheld på arbejdspladsen for et år siden hvor foden hænger fast i nogle os kan på gulvet hvor hun for kraftigt vrid i knæet med efterfølgende ledhævelse. Har siden haft gener på indersiden af knæet som nærmest er et tiltagende og har ikke kunne genoptage løb. Er næsten belastningsrelaterede smerter men ikke egentlige låsninger

…

Parakliniske undersøgelser:

Stående røntgenbilleder fra d.d. viser velbevarede ledspalter og ikke nogle degenerative tegn tegn men der er dog har med forkalkninger svarende til begge menisker.

Konklusion og plan:

Gode godt og pådrager sig en medial meniskskade og der kan være indikation for artskopi da der ikke er oplagte degenerative forandringer. Vi henviser i første omgang til MR-scanning af højre knæ på ..."

Det fremgår af journalnotat fra ortopædkirurgisk ambulatorium af 26/4 2021:

"Telefonkonsultation. Vi sætter og hendes MR-scanning der udover en læsion i indvendige menisk i med beskriver en læsion i gastrocnemius mediale. Hendes problemer er dog en helt klar ledlinje smerte. Artskopi kan således godt komme på tale. Skal have tid til journaloptagelse først ledige tid i …"

Det fremgår af journalnotat fra ortopædkirurgisk ambulatorium af 18/10 2021:

"Peroperativ patologi:

Svarende til mediale menisk ses i baghornet læsion. Ses spredte pyrofosfataflejringer. Generelt pæne bruske forhold fraset let tendens til at patellofemoral artrose.

…

I generel anæstesi testes knæet fuld stabil svarende til MCL / LCL samt ACL og PCL. Fri bevægelighed af knæet.

Incision i hud. Indføres to, efter hæmmer. Ses af recessus suprapatellaris, patella med en begyndende artrose. Let føring selv for svarende til trachea. Gås til mediale ledkammer. Ses ovenstående forhold. Renses op med at artrocare, testes med krog, ingen frie meniskrester. Spredte pyrofosfataflejringer, pæne bruske forhold svarende til femur og tibiakondyl. Ses central plica. Ej fortykket. Forreste korsbånd ses og testes med krog. Stabile forhold. Herefter gås til laterale ledkammer. Pæne bruske forhold menisk testes med krog stabil forhold ingen tegn til læsioner.

Knæet tømmes. Sutur selvopløselige, lokal analgesi intraartikulært. Plaster, Cellona, crepebind.

Tjek ud på stuen blodtomhed 250 mmHg 22 minutter.

Behandlingsplan:

Konklusion og plan:

19. 105065

Foretaget resektion af medial menisk. Smertestillende Panodil samt PN Ipren. Fri vægtbæring og belastning. Forventer sygemelding ca. to uger. Såfremt det ikke går væsentlig fremad med bevægetræningen da kontakt til ambulatorie om 2 uger mhp. evt. henvisning til fysioterapeutisk genoptræning (forventer dog ikke behov for dette).

Ikke planlagt yderligere opfølgende ortopædkirurgisk regi…"

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 15/2 2022 i arbejdsskadesagen:

"**Begrundelse**
Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan anerkende en ulykke som en arbejdsskade, hvis skaden er forårsaget af dit arbejde eller de forhold, det foregår under.

Din menisklæsion i højre knæ er ikke en arbejdsskade.

Det fremgår af anmeldelse modtaget den 16. august 2021, at du den 19. september 2019 var udsat for en hændelse, da du i forbindelse med dit arbejde skulle hjælpe én kollega. Idet du vendte dig om for at hjælpe, sad din sål på skoen fast i vinylgulvet og du pådrog dig et vrid i højre knæ.

Vi vurderer, at det ikke er tilstrækkeligt sandsynliggjort, at du har fået gener i højre knæ i tidsmæssig sammenhæng med hændelsen.

Vi har lagt vægt på, at det fremgår af lægejournal modtaget den 2. november 2021, at du først opsøgte læge 16 måneder efter hændelsen på dit arbejde. Du har selv oplyst, at du ikke har modtaget behandling for skaden.

Det er vores vurdering, at de lægelige oplysninger ikke sandsynliggør, at der skete en skade på arbejdet. Vi lægger vægt på, at du ikke søgte læge i forbindelse med hændelsen, men først 16 måneder senere.

Vi har også lagt vægt på, at det fremgår af lægeattest 1 modtaget den 23. august 2021, at du kun har været sygemeldt 4 dage efter hændelsen.

Vi har sluttelig lagt vægt på, at det fremgår af oplysninger fra din arbejdsgiver modtaget den 14. december 2021, at der ikke har været skånehensyn i perioden efter hændelsen.

Efter en samlet vurdering finder vi derfor, at det ikke er tilstrækkeligt sandsynliggjort, at dine nuværende gener er en følge af hændelsen den 19. september 2019.

Vi bemærker, at det er dig, der har bevisbyrden for, at der er sket en skade som følge af en påvirkning eller hændelse på dit arbejde. Det er også dig, der har risikoen for, at det ikke kan bevises eller
sandsynliggøres, at påvirkningen eller hændelsen på dit arbejde har forårsaget skaden. Vi vurderer, at du ikke har løftet denne bevisbyrde. Vi kan derfor ikke anerkende din menisklæsion i højre knæ som en arbejdsskade."

20. 105065

Det fremgår af mail fra klagerens fysioterapeut af 14/3 2022:

> "Hermed bekræftelse på at vi ikke var i stand til at imødekomme behandlingsforespørgsel fra [klageren] ultimo Marts 2020, da vi her var tvangslukket fra sundhedsstyrelsen grundet Corona pandemien."

Det fremgår af mail fra klagerens arbejdsgiver af 28/3 2022:

> "Jeg har nu gransket vores arbejdsplaner i tiden efter [klagerens] skade på [arbejdet] og jeg kan se følgende:
>
> Torsdag den 19.09.19 kommer [klageren] til skade på [arbejdet], og er sygemeldt den efterfølgende dag. I perioden fra den 23.09.19 og til og med den 03.10.19 har [klageren] haft en ekstra makker på [til at hjælpe] … [Klageren] har udelukkende [siddet ned] … for at kunne sidde med benet oppe og gå så lidt som muligt… Derforuden havde [klageren] fået lagt ekstra fridage ind i perioden for at kunne holde til arbejdet.
>
> Så alt i alt er der taget skånehensyn til [klageren] 23.09-03.10.19."

Det fremgår af mail fra klagerens kollega af 29/11 2022:

> "I har bedt mig om oplysninger vedrørende den ovennævnte sag.
>
> Sagen handler om en ulykke sket d. 19. september 2019 på [mit arbejde], som jeg åbenbart havde været involveret i.
>
> Jeg husker desværre ikke episoden og kan derfor ikke udtale mig om denne specifikke sag."

Det fremgår af Ankestyrelsens afgørelse af 26/5 2023:

> "Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.
>
> Resultatet er:
> - Din skade på den indvendige menisk i knæet på højre side er en arbejdsskade.
>
> Det betyder, at vi ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse
> om afslag på anerkendelse.
> …
> **Begrundelsen for afgørelsen**
> *Sådan vurderer vi sagen*
> Ankestyrelsen vurderer, at det er godtgjort, at du var udsat for en arbejdsskade den 19. september 2019. Skaden skete under almindelig færdsel på din arbejdsplads.
>
> *Hvad er afgørende for resultatet*
> Du har oplyst, at du den 19. september 2019 havde en kollega i oplæring, som kaldte på din hjælp. Da du vendte dig om for at gå med din kollega, hang din skosål fast i vinylgulvet. Du fik et vrid i knæet og knæet hævede op. Du gik hjem umiddelbart efter hændelsen.

Vi lægger vægt på, at hændelsen har medført en belastning af dit højre knæ, der er relevant i forhold til at medføre en skade på den indvendige menisk.

Vi lægger også vægt på, at du har været sygemeldt fra dit arbejde i perioden fra den 19. september 2019 til den 23. september 2019 samt at du har anmeldt hændelsen umiddelbart efter.

Vi lægger videre vægt på, at din arbejdsgiver har bekræftet hændelsen samt oplyst om, at der er taget skånehensyn til dig i perioden fra den 23. september 2019 til den 3. oktober 2019. Skånehensynene har bestået i, at du udelukkende har været placeret ved … for at kunne sidde med benet oppe og gå så lidt som muligt. Din arbejdsgiver har videre oplyst, at du har indlagt ekstra fridage i perioden for at kunne holde til arbejdet.

Vi lægger også vægt på, at du omtalte hændelsen, da du søgte læge første gang den 21. januar 2021.

Vi er opmærksomme på, at der er forløbet 16 måneder fra hændelsen skete til du første gang søgte læge samt at din kollega… ikke kan erindre, at du har søgt råd hos hende umiddelbart efter skaden. Det ændrer ikke ved resultatet fordi vi vurderer, at hændelsen er egnet til at medføre skaden på dit højre knæ og at du i øvrigt ved de andre elementer i bevisbedømmelsen har løftet bevisbyrden for, at der er juridisk årsagssammenhæng mellem hændelsen og skaden.

Oplysningerne fremgår særligt af anmeldelse af 24. september 2019, brev af 28. marts 2022 fra arbejdsgiver samt journal fra egen læge."

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 19/3 2024 i arbejdsskadesagen:

"**Begrundelse for afgørelsen**
Sådan har vi afgjort, at dit mén efter arbejdsskaden er på 5 %
Dit varige men bliver fastsat ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som du har til daglig på grund af arbejdsskaden. Til det bruger vi vores vejledende mentabel, og i oversigten herunder kan du se, hvilke punkter i mentabellen vores vurdering er baseret på: … D.2.7.7.
…
Vi har fastsat dit varige men ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som du har til daglig på grund af arbejdsskaden. Vi vurderer, at dine gener som følge af arbejdsskaden svarer til et varigt men på 5 procent.

Vi har fastsat dit varige men efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende mentabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt.

Efter tabellens punkt D.2. 7. 7. vurderes læsion af menisk med lette smerter, let muskelsvind, eventuelt let nedsat bevægelighed og eventuelt indeklemningstilfælde, til 5 %.

Det er indgået i vores vurdering, at det fremgår af dine oplysninger i funktionsattesten, at du klager over daglige smerter i hvile og ved belastning.

Det fremgår af funktionsattesten, at du tager smertestillende medicin efter behov.

Det er vores vurdering, at der er tale om middelsvære daglige smerter, fordi du har en række funktionsindskrænkninger i dagligdagen på grund af smerter.

Det er desuden indgået i vores vurdering, at det fremgår af den lægelige undersøgelse at der er konstateret normal bevægelighed i dit knæ, let skurren samt ømhed.

Der er konstateret let muskelsvind samt ingen føleforstyrrelser.

Din gang er let halten.

Efter en samlet vurdering af dine subjektive klager og den lægelige undersøgelse har vi derfor fastholdt dit varige mén til 5 procent."

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse i ulykkessagen af 27/11 2025:

"Vi vurderer, at [klageren] har et varigt mén på mindre end 5 %, fordi der ikke er årsagssammenhæng.
…
Andre relevante sager
Hændelsen den 19. september 2019 er også behandlet som en arbejdsskadesag hos Center for Arbejdsulykker i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES). Ankestyrelsen har anerkendt skaden på indvendige menisk højresidigt som en arbejdsskade og Center for Arbejdsulykker har fastsat det varige mén til 5 % uden inddragelse af lægekonsulent.

Vi gør opmærksom på, at der kan være forskel på vurderingerne, fordi de er foretaget på baggrund af henholdsvis arbejdsskadesikringsloven og ulykkesforsikringen.

Ved **ulykkesforsikringssager** er det de forsikringsbetingelser, der gælder for den forsikringsaftale, der er indgået mellem forsikringsselskabet og skadelidte, der bestemmer dækningsomfanget. For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og personskaden. Det er skadelidte, der har bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng. Vurderingen af, om der er årsagssammenhæng, sker ud fra et medicinsk princip om, at hændelsen skal være egnet til at forårsage varige gener i en rask krop.

Ved sager efter **arbejdsskadesikringsloven** tages der stilling til, om skaden kan anerkendes som en arbejdsskade, og derefter om der eventuelt er et varigt mén.

Det er skadelidte, der har bevisbyrden for, at der er sket en arbejdsskade. Når en skade er anerkendt, er der en formodning om, at alle generne som udgangspunkt er en følge af arbejdsskaden. Det er derfor arbejdsskademyndighederne, der har bevisbyrden for, at skadelidtes gener helt eller delvist skyldes andre forhold end arbejdsskaden.

23. 105065

Grundlaget for vores vurdering

Kort beskrivelse af hændelsen

[Klageren] var ude for en hændelse den 19. september 2019, hvor den ene sko sad fast i et stykke løst linoliumsbelægning på gulvet under drejning af kroppen, hvorved hun mærkede et kraftigt vrid i højre knæ.

Primær lægekontakt

[Klageren] blev den 21. januar 2021 tilset ved egen læge med gener i form af smerter i højre knæ ved belastning og i hvile samt svigtstilfælde ved hugsiddende stilling. Ved konsultationen blev hun henvist til ortopædkirurgisk vurdering.

Yderligere lægekontakt

[Klageren] blev den 15. marts 2021 tilset på Ortopædkirurgisk Ambulatorium …, med gener i form af tiltagende smerter på indersiden af knæet. Hun blev røntgenundersøgt, som viste tegn til forkalkninger i begge menisker. Hun blev henvist til MR-skanning, som den 23. april 2021 viste medial menisklæsion i højre knæ samt læsion i gastrocnemius (skade på den ydre, store lægmuskel) medialt. [Klageren] blev den 18. oktober 2021 opereret i højre knæ på [sygehus 2], hvor hun fik foretaget en resektion af mediale menisk i højre knæ. Hun deltog i et genoptræningsforløb i perioden fra den 10. november 2021 til den 2. marts 2022.

[Klageren] kontaktede egen læge den 25. januar og den 27. januar 2023 med smerter siden operationen. Hun blev henvist til ortopædkirurgisk ambulatorium.

Begrundelse for vores vurdering

[Klageren] klager aktuelt over smerter i højre knæ, som medfører funktionsbegrænsninger, idet hun ikke kan dyrke sport, samt har svært ved at klare trappegang.

Vi vurderer, at det ikke er sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng mellem de aktuelle gener i højre knæ hos [klageren] og den anmeldte hændelse.

For at der er årsagssammenhæng, skal det være sandsynliggjort, at der har været strakssymptomer. Det betyder, at der skal have været symptomer, der er opstået i forbindelse med eller umiddelbart efter hændelsen.

Det er vores vurdering, at der ikke er sandsynliggjort strakssymptomer. Derfor vurderer vi, at de nævnte gener ikke skyldes den anmeldte hændelse.

Vi har lagt vægt på, at de første klager over smerter i højre knæ bliver nævnt i lægenotatet den 21. januar 2021 cirka 1 år og 3 måneder efter hændelsen. Det er vores lægefaglige vurdering, at det ikke er plausibelt at se tiden an og afvente bedring i 1 år og 3 måneder før man opsøger læge eller anden behandler set ud fra skadens art og omfang.

Vi er opmærksomme på, at [klageren] blev sygemeldt den 19. september 2019, og hun genoptog arbejdet med skånehensyn fra den 23. september 2019 frem til den 3. oktober 2019. Vi er desuden opmærksomme på, at en fysioterapeut den 14. marts 2022 bekræftede, at hun i marts 2020 rettede henvendelse med henblik på behandling.

Oplysningerne fører ikke til en ændret vurdering, da vi ikke finder, at der er sandsynliggjort straks-symptomer fra højre knæ.

På den baggrund vurderer vi, at de aktuelle gener i højre knæ hos [klageren] med overvejende sandsynlighed ikke skyldes den anmeldte hændelse.

Vi vurderer derfor, at det varige mén som følge af hændelsen er mindre end 5 %.

Lægekonsulent
En af vores lægekonsulenter med speciale i ortopædkirurgi har deltaget i behandlingen af sagen."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"4.0 DÆKNINGSOMFANG

4.1.

a. Direkte følger af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås legemsbeskadigelse, som rammer den forsikrede ufrivilligt gennem pludselig udefra kommende hændelse.

b. Ved beskadigelse af forsikredes arme (fra fingerspids til og med skulderled) og ben (fra tåspids til og med hofteled) kræves alene, at hændelsen er ufrivillig og pludselig. Skaden skal bestå i brud, bristning, overrivning, forvridning eller forstrækning.

…

4.2. Undtaget:

a. Skader, der skyldes overbelastning, overanstrengelse, slid og andre ikke pludseligt opståede lidelser.

b. Enhver sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde, såvel som ulykkestilfælde, der skyldes sygdom og forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 7/5 2021, at hun den 19/9 2019 var udsat for en arbejdsulykke, hvor hun pådrog sig et vrid i højre knæ, da sålen på hendes sko sad fast i linoleumsbelægningen på gulvet under drejning af kroppen. Ankestyrelsen anerkendte skaden på den indvendige menisk i knæet som en arbejdsskade, hvorefter Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsatte klagerens varige mén til 5 % i arbejdsskadesagen. I vejledende udtalelse af 27/11 2025 vurderede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring klagerens varige mén i den private ulykkesforsikringssag til mindre end 5 % som følge af manglende årsagssammenhæng. Selskabet har afvist at yde dæk-

ning med henvisning til, at klageren ikke har bevist, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen den 19/9 2019 og generne i højre knæ. Klageren ønsker méngodtgørelse, og at selskabet skal dække udgiften til klagerens repræsentant.

Klageren har anført, at Ankestyrelsen har anerkendt skaden som en arbejdsskade, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har fastsat et varigt mén på 5 %, og at der derfor er dokumenteret årsagssammenhæng mellem hændelsen og klagerens nuværende gener fra højre knæ. Klageren har anført, at et kraftigt vrid med fastlåst fod er egnet til at forårsage en medial menisklæsion. Klageren har anført, at hun var sygemeldt 4 dage efter hændelsen, at hun var underlagt skånehensyn på arbejdet frem til 3/10 2019, og at hun tog ekstra fridage for at kunne gennemføre arbejdet grundet smerter. Klageren har anført, at hun har haft vedvarende gener fra højre knæ siden arbejdsulykken, og at det alene skyldes manglende journalføring fra egen læge, at der først er et lægeligt notat vedrørende arbejdsulykken den 21/1 2021. Det er ved billeddiagnostiske undersøgelser i foråret 2021 konstateret, at klageren havde en indre menisklæsion, som klageren blev opereret for i efteråret 2021.

Selskabet har anført, at der ikke er lægelig dokumentation for straks- eller brosymptomer, idet første journalnotat vedrørende arbejdsulykken hos egen læge er fra 21/1 2021, som er 16 måneder efter arbejdsulykken. Selskabet har anført, at der består en anden bevisvurdering i arbejdsskadesager end i sager på private ulykkesforsikringer på grund af formodningsreglen i arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2. Selskabet har anført, at da Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsatte det varige mén til 5 % i arbejdsskadesagen, var det uden medvirken af en lægekonsulent. Derimod benyttede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring sig af en ortopædkirurgisk lægekonsulent i den vejledende udtalelse af 27/11 2025.

Det fremgår af journal fra egen læge af 21/1 2021, at "vridtraume af h. knæled på arbejdspladsen for over 1 år siden, hævede kraftigt op. Nu fortsat smerter i h knæled særligt helt medialt under alm. belastninger fx trappegang og løb. Efterfølgende smerter i hvile i knæet. ved hug er der svigtstilfælde, anv. ikke analgetika. Er anmeldt. ømhed medialt sv.t. med. koll. ligament

men ellers i.a. Henv. til O amb [sygehus 1] mhp. vurdering af h. knæled obs ligamentskade evt MR?".
Det fremgår af mail fra klagerens arbejdsgiver af 28/3 2022, at "Jeg har nu gransket vores arbejdsplaner i tiden efter [klagerens] skade på [arbejdet] og jeg kan se følgende: Torsdag den 19.09.19 kommer [klageren] til skade på [arbejdet], og er sygemeldt den efterfølgende dag. I perioden fra den 23.09.19 og til og med den 03.10.19 har [klageren] haft en ekstra makker på [til at hjælpe] … [Klageren] har udelukkende [siddet ned] … for at kunne sidde med benet oppe og gå så lidt som muligt … Derforuden havde [klageren] fået lagt ekstra fridage ind i perioden for at kunne holde til arbejdet. Så alt i alt er der taget skånehensyn til [klageren] 23.09-03.10.19".

Det fremgår af mail fra klagerens kollega af 29/11 2022, at "I har bedt mig om oplysninger vedrørende den ovennævnte sag. Sagen handler om en ulykke sket d. 19. september 2019 på [mit arbejde], som jeg åbenbart havde været involveret i. Jeg husker desværre ikke episoden og kan derfor ikke udtale mig om denne specifikke sag".

Det fremgår af mail fra klagerens fysioterapeut af 14/3 2022, at "Hermed bekræftelse på at vi ikke var i stand til at imødekomme behandlingsforespørgsel fra [klageren] ultimo Marts 2020, da vi her var tvangslukket fra sundhedsstyrelsen grundet Corona pandemien".

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse i ulykkessagen af 27/11 2025, at "det ikke er sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng mellem de aktuelle gener i højre knæ hos [klageren] og den anmeldte hændelse. For at der er årsagssammenhæng, skal det være sandsynliggjort, at der har været strakssymptomer. Det betyder, at der skal have været symptomer, der er opstået i forbindelse med eller umiddelbart efter hændelsen. Det er vores vurdering, at der ikke er sandsynliggjort strakssymptomer. Derfor vurderer vi, at de nævnte gener ikke skyldes den anmeldte hændelse. Vi har lagt vægt på, at de første klager over smerter i højre knæ bliver nævnt i lægenotatet den 21. januar 2021 cirka 1 år og 3 måneder efter hændelsen. Det er vores lægefaglige vurdering, at det ikke er plausibelt at se tiden an og afvente

bedring i 1 år og 3 måneder før man opsøger læge eller anden behandler set ud fra skadens art og omfang. Vi er opmærksomme på, at [klageren] blev sygemeldt den 19. september 2019, og hun genoptog arbejdet med skånehensyn fra den 23. september 2019 frem til den 3. oktober 2019. Vi er desuden opmærksomme på, at en fysioterapeut den 14. marts 2022 bekræftede, at hun i marts 2020 rettede henvendelse med henblik på behandling. Oplysningerne fører ikke til en ændret vurdering, da vi ikke finder, at der er sandsynliggjort strakssymptomer fra højre knæ. På den baggrund vurderer vi, at de aktuelle gener i højre knæ hos [klageren] med overvejende sandsynlighed ikke skyldes den anmeldte hændelse. Vi vurderer derfor, at det varige mén som følge af hændelsen er mindre end 5 %".

Nævnet bemærker, at vurderingen af en arbejdsskade/-ulykke sker efter arbejdsskadesikringsloven. Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 6, at "Ved en ulykke forstås efter denne lov en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage". Det fremgår af § 12, stk. 2, at der er formodning for, at et påvist varigt mén er en følge af en arbejdsskade, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod.

I private ulykkessager reguleres parternes rettigheder derimod af forsikringsaftalen, hvorfor en pludselig hændelse skal være årsagen til klagerens gener. Hertil kommer, at det er klageren, der har bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken og klagerens gener.

Det forekommer derfor jævnligt, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring når til et resultat – når de vurderer en arbejdsskade/arbejdsulykke – og til et andet resultat, når de vurderer hændelsen ud fra de regler, der gælder for den private ulykkessag.

Nævnet bemærker videre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er den instans, som anvendes til at foretage lægefaglige vurderinger af f.eks. méngrad og medicinsk årsagssammenhæng. Nævnet vil derfor kun have grundlag for at tilsidesætte Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering, hvis der foreligger et fornødent sikkert grundlag.

28. 105065

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke foreligger et fornødent sikkert grundlag for at tilsidesætte den vurdering, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har foretaget i klagerens private ulykkessag. Nævnet finder, at klageren ikke har bevist, at hun som følge af ulykken den 19/9 2019 har et varigt mén på 5 % eller derover. Nævnet kan herefter ikke pålægge selskabet at yde dækning. Nævnet finder, at der ikke er grundlag for at pålægge selskabet at dække klagerens udgift til repræsentant.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det ikke er bevist af klageren, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af ulykkesforsikringssagen er foretaget på et sådant faktuelt forkert eller ufuldstændigt grundlag, at disse forhold vil kunne begrunde, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse ikke kan lægges til grund.

Nævnet har også lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sin vejledende udtalelse har fastsat klagerens mén til under 5 % med henvisning til, at "der ikke er sandsynliggjort strakssymptomer. Derfor vurderer vi, at de nævnte gener ikke skyldes den anmeldte hændelse. Vi har lagt vægt på, at de første klager over smerter i højre knæ bliver nævnt i lægenotatet den 21. januar 2021 cirka 1 år og 3 måneder efter hændelsen. Det er vores lægefaglige vurdering, at det ikke er plausibelt at se tiden an og afvente bedring i 1 år og 3 måneder før man opsøger læge eller anden behandler set ud fra skadens art og omfang".

Nævnet bemærker, at forsikringen ikke dækker "Skader, der skyldes overbelastning, overanstrengelse, slid og andre ikke pludseligt opståede lidelser", og "Enhver sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde, såvel som ulykkestilfælde, der skyldes sygdom og forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom". Det fremgår af journalnotat fra ortopædkirurgisk ambulatorium af 18/10 2021, at der "Ses spredte pyrofosfataflejringer. Generelt pæne bruske forhold fraset let tendens til at patellofemoral artrose".

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

29. 105065

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Henrik Twilhøj